

[Lysholt Hansen.]

sis, uden at folketinget får lejlighed til at tage stilling til det.

I øvrigt kan vi stemme for lovforslaget.

Poul Dam: Jeg forstår det meget vel, hvis både folketingets medlemmer og pressen er noget trætte af at høre de samme ting ustandselig, og jeg kan da tilføje, at det er heller ikke særlig morsomt at skulle blive ved at tale om det samme. Men der er ved denne andenbehandling af tillægsbevillingslovforslaget to ting, som det er nødvendigt at gentage.

Den ene er det, jeg var inde på, da vi færdigbehandlede finanslovforslaget i marts måned, nemlig at der har indsneget sig en praksis med at vedtage en finanslov og omgående derefter sætte en spareplan i værk, som er i modstrid med den finanslov, der er blevet vedtaget, og som fjerner forudsætningerne, hvorunder de forskellige partier er gået ind for finansloven. Det gælder altså i år, og det gjaldt sidste år, sådan som tillægsbevillingslovforslaget, som vi nu behandler, giver udtryk for. Der sker en række ting rent administrativt, på rent regeringsansvar, som folketinget ikke har nogen mulighed for at tage stilling til, og som gør en hel del af finansudvalgets og folketingets arbejde på disse områder til noget meningsløst. Det er en situation, som ikke kan fortsætte, og vi bliver nødt til at gentage disse ting, så længe regeringen vil holde folketinget og befolkningen for nar på denne måde.

Det andet, jeg er nødt til at gentage, er et par ord om socialistisk folkepartis stilling til de militære bevillinger. Så længe SF har været her i folketinget, har partiet systematisk og regelmæssigt stemt imod de militære bevillinger, og det er meget sandsynligt, at dette efterhånden bliver taget som en af partiets særheder, som man er nødt til at affinde sig med. Man er nødt til at affinde sig med det, og vi agter fortsat at stemme imod de militære bevillinger. Vi gør det af mange forskellige grunde: af en principiel holdning til militæret, men også i øjeblikket under indtryk af den økonomiske situation. Militæret er dyrt både i kroner og øre og i henseende til dets forbrug af arbejdskraft. Vi kunne ved en virkelig effektiv nedskæring af militærbudgettet skaffe et betydeligt tilskud til arbejdskraftmængden i samfun-

det, som ville være væsentligt for samfundets hele økonomiske udvikling.

Vi bliver nødt til at gentage disse ting. Vi vil fortsætte med at gentage disse ting. Dette er alvor for os, det er ikke bare en vaneafstemning.

Finansministeren (Poul Møller): Først vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke finansudvalget for arbejdet, der er udført med tillægsbevillingslovforslaget, som nu bringer os frem til en betænkning, hvor alle partier i og for sig, med forbehold m. h. t. visse afstemninger om enkelte paragraffer, går ind for tillægsbevillingslovforslagets vedtagelse.

Jeg skal ikke gøre bemærkninger til hr. Poul Dam vedrørende de militære bevillinger. Det synspunkt, han fremførte, er velkendt, og det er jo tingets medlemmer, der ved afstemningen skal afgøre, hvordan de militære bevillinger kommer til at se ud på tillægsbevillingsloven.

Tillægsbevillingsloven er jo i modsætning til finansloven i virkeligheden en opsummering af udgifter, som hr. Lysholt Hansen sagde det, der er afholdt, og derfor er det i og for sig lidt vanskeligt at nægte dem godkendelse. I så fald måtte det altså være et ansvar for de pågældende ministre, hvis de ikke ved denne lejlighed kunne få tilslutning til de udgifter, der er afholdt, hvoraf flere jo har fået finansudvalgets løbende godkendelse igennem aktstykkebehandlingen.

Hr. Lysholt Hansen var inde på nogle problemer vedrørende de besparelser, der blev gennemført sidste år, jeg tror i maj-juni måned, efter at finansloven var vedtaget, og det rejser et stort spørgsmål: er en finanslovbevilling et pålæg til en minister om at afholde de og de udgifter til det pågældende formål, eller er det en bemyndigelse til ministeren, en ret for ham til at afholde disse midler til det pågældende formål?

Det er klart, at i visse tilfælde kan bevillingen indeholde et pålæg, simpelt hen en pligt, for ministeren til at afholde den. Hvis en lov f. eks. bestemmer, at der skal udbetales de og de beløb i børnetilskud, ja, så vil den pågældende lovs bevillingsbestemmelse i finanslovforslaget være et pålæg til ministeren om at afholde og udbetale disse penge i børnetilskud til de pågældende berettigede. Men det har altid i statsretlig litteratur